Константи Ільдефонс Ґалчинський

Сервус, Мадонно

Перекладач: Р.Лубківський

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Хай інші там книги пишуть. І навіть
нехай гримить їхня слава із веж найвищих
стодзвонно.
Я книг писати не вмію і зовсім не прагну слави —
сервус, Мадонно.

Не дбаю про їхню спокійну та променисту долю,
і не для мене сонце, ані природи лоно.
Для мене — лиш ніч і вітер, та хміль алкоголю, —
сервус, Мадонно.

Інші були до мене, інші будуть потому,
життя — воно споконвічне, поборює смерть невтомно.
І все це — мов сон химерний, що верзеться
дурному,
сервус, Мадонно.

Для тебе, що сяєш у строї з латаття і свіжих лілій,
квітів мого дитинства, чисто і безборонно,
росою руки обмивши, сплітаю вінок невмілий, —
сервус, Мадонно.

Не погордуй вінком тим поета — пройдисвіта, гнуса,
знає мене поліція і борзописців гроно.
А ти — моя мати й кохана, а ти — моя муза, —
сервус, Мадонно!